

Vyzeralo to tak, že pri narodení mali obvyklý počet prstov a normálny nos. Miesta bez srsti však naznačovali, že neskôr o niektoré časti tela prišli. Akoby ich niekto odhryzol alebo požul.

„Povedal lebkoni?“ spýtala sa Jarrah.

„Leperkoni, ty hlupaňa...“ zaškúlil Paddy Trout a zavrčal na ňu: „Kto si?“

„Jarrah Majorová,“ odpovedala. „Rada vás... alebo skôr nerada...“

Bolo jasné, že do kufra boli ako sardinky (choré a nezdravo vyzerajúce sardinky) naskladaní asi dvanásť leperkoni.

Veľmi rýchlo a obratne sa dostali z batožiny von.

Keď Paddy Trout rozopínal druhý károvaný kufor, opäť sa zasmial.

Leperkoni šikovne povyskakovali aj z neho.

Na chvíľku ostali stáť na páse s batožinou a rozopli vonkajšie vrečko svojej provizórnej skrýše. Odtiaľ vytiahli ostré ihlice na pletenie, rozдали si ich a takto vyzbrojení sa vybrali k Mackovi, Jarrah a Stefanovi.

---

2. kapitola

Mack zareagoval veľmi rozumne. Tak, ako by to urobil každý, koho napadne tucet choro vyzerajúcich miniludí ozbrojených ihlicami na pletenie, ktorí pripomínajú šteňatá dalmatíncov so zdeformovanými nohami a chýbajúcimi prstami.

Skríkol *áááááá!* a utekal preč.

Leperkoni boli rýchli. Teda aspoň tí, čo mali obe nohy. Niektorí ho prenasledovali iba na pahýľoch, niektorí na jednom pahýli a jednej nohe. Tí bežali o niečo pomalšie.

Mack ucítil, že ho do zadnej strany ľavého lýtka bodla ihlica. Neprenikla cez rifle, ale zaboľelo to. Mack skríkol: „Hej, prestaňte s tým!“

Za normálnych okolností by to možno fungovalo.

Ďalšie bodnutie mu zasiahlo pravú polovicu zadku.

Mack zbadal ženu, ktorá za sebou ťahala veľký kufor na kolieskach. Schmatol ho a povedal jej: „Prepáčte!“ Potom sa v behu otočil a hodil kufor na leperkonov, ktorí na neho útočili.